

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plvtarchi Chaeronensis Moralia, Qvae Vsvrpantvr

Svnt Avtem Omnis elegantis doctrinæ Penvs : Id est, varij libri: morales,
historici, physici, mathematici, denique ad politioem litteraturam
pertinentes & humanitatem : omnes de Graeca in Latinam linguam
transscripti summo labore, cura, ac fide

Plutarchus

Francoforti ad Mœn, M.D.LXXXII

In lib. de ratione audiendi

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-289](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-289)

IN LIB. DE RATIONE AVDIENDI.

130. 31. Simul & optimam.] τὸ χρεστότατον. id quod inferre Plutarchus, satis ostendit deesse aliquid: ut si scriptum fuisset τὸ χρεστότατον τε καὶ βλαβερότατον, aut aliquid tale. In conuivio septem sapientum non longè ab initio hoc ipsum narratur, τὸ πονηρότατον ἐξελόντα καὶ χρεστότατον ἀποπέμψαι. Memoria proditum est Aesopum idem de lingua iudicium tulisse. nam & cū optimas & cum pessimas carnes iussus ab hero emeret, linguas emisit: Post scripta hac inueni in scripto codice ὁμῶς καὶ φανλότατον. Et ἐκπέμψαι, non ἀποπέμψαι.

131. 8. Naturam componat.] καταρθεῖν τῶν φύσιν. Verbum hoc quin sit mendosum, minime dubito. Luscinus interpret: totum habitum immutet. nescio sanè quos codices, aut potius quas coniecturas secutus. Sed quàm tutum mihi fuerit eum sequi, iudicabunt Græcorum cum Latinis conferendorum periti. Credo καταρθεῖν scriptum fuisse ab auctore. nisi (inquit meo iudicio) purgetur anima ipsius. translatione minime incommoda. post inueni scriptum habere καταρθὸν quod indico. quòd ex v. fieri potuit solertia librarij oi. vox quidem ea satis quadrat.

134. 22. Quauis oratione percelli.] Vox à sensu & insituito alienissima hic erat παιδεύεσθαι. suprà ostendi, cur ita, uti ego verti, sit legendum, ἐπιόνθαι.

135. 33. Mel meditantes flauum.] ξανθὸν μέλι μινδόμενοι. Carmen est Simonidis. quod nescio an casu potius quàm industria etiam metricè extulit Luscinus. flauum mel conficientes. esse autem Simonidis carmen. didici ex Plutarchi libello de sentiendo profectu ad virtutē. Caterum in scripto annotatum est προδρανοῖσιν in hac ipsa periodo ἐπιόνθαι. & paulo post προδρασιγὰ, δραματικὰ legi. quæ profectò sunt meliora & magis huc quadrantia vocabula. ideo ea in vertendo sum amplexus. aliquanto post ἀντίδολον ποιεῖν, malim legere ποιῆν.

137. 19. De infiniti sectione.] Περὶ τῆς τῶν ἀείνων τομῆς.

Injuncte

Ingiunt (ait interpres) vel optimo cuiq; orationis membro
questionem hanc, &c. Hoc an sit ἀείρων τομὴ, aut cur ita vi-
sum interpreti, non assequor. ipse non verear legere, τῶν ἀοεί-
ρων τομῆς, ut ἀοείρων sit τὸ ἀσέρον. nam facultas continui de-
inceps diuidendi nunquam re ipsa completur. quod ex Aristo-
tele notum est. γ. φυσικῶν. & 8. primæ Philosophia. Itaq; ἀοεί-
ρων τομὴ erit continui infinita sectio. Quid quod scriptum de-
prehendi habere ἀοείρων De Vlysse autē locus est Odysse. ε. 222.
Sed Melanthij sunt verba, non procorum. ἐμπτρον autem non
est proprium nomen, sed cum qui pure in pectore nato peri-
clitetur designat. & idem refertur proximè sequente libello,
prope finem. Paulo post ἑπιπράξην pro ἐπιτάξην sensus docuit le-
gere. sed ita habet etiam scriptus.

137. 36. Nutus, & vultu.] καὶ νᾶμα hoc quid sit. lego νᾶ-
μα. ad stipulatur scriptus, in quo etiam πένεται & διόκωσι
rectius legitur, quam in impressis mutilo sensu participia ne-
scio an pro ἀποείας non sit ponendum ἀπειείας. sed tolerabilia
mouere nolui.

139. 37. Inter echinopodas velut.] ὡς ἀν' ἐχινόποδας.
Apud Athenaeum extat libro tertio, δεῖπνοσοφιστῶν versus in-
teger:

Ὡς ἀν' ἐχινόποδας, ἢ ἀνὰ τρηχέων ὀνῶνιν.

Ἡρόδωτα poeta, quicūq; is fuit, libuit prima producta ponere.
qui patrocinio ipsius Aristotelis vti potest, ita scribentis libro sa-
pientia 5. cap. 4. φύσις δὲ λέγειται ἕνα μὲν πρόπον ἢ τῶν φυσικῶ-
νων γένεσις. οἷον εἴπῃ ἐπιπράξην λέγοι τὸ ὕ. Habes ergo & longum;
pentametrum. Atq; ita hoc distichon etiam refertur in libello
de fraterno amore, & in symposiacis. lib. 1. quaest. 4. hic in scri-
pto erat ὀδδν absque ira, sed in margine ὀνῶνιν illitum. Infra
in libello de fraterno amore in textu est ὀνῶνιν, vitiosa lectio
in margine. Sed & sequens periodus est manca, quanquam
satis interim perspicua. fortassis apud παραχρῆν deest δὲ νεῖλο,
aut

Plato e-
médatur.

aut aliquid tale. scriptū σχοι in margine ut fiat παρόχοι. Ido-
cus Platonis est quinto de rep. pagina penultim. ubi pro μελι-
χλόρης male legitur μελαγχλόρης. In libello de amici & adu-
latoris discrimine (41. b) μελιχρες legitur. Mox pro αὐτὸς legi
αὐτῶ, scriptum secutus, & rationem indidem ἀπαγγελίαν pro
ἐπαγγελίαν amplexus sum, cum pagina huius priorae parte ἀ-
παγγελία pro elocutione esset etiam posita.

140. 28. Sessio autem non insoles.] Καθ' ἑδρα ἀτιφ.
Scriptus annotat in margine ἀθρυπ. , quod significat molli-
ciei expertem sessionem, & magis videtur concinnum.

143. 6. Initiatum.] Καλυρμένους legi, ex scripto. καλειρ-
μένους enim non perinde quadrat & πῶς τὰς μαθήσεις men-
dosum est. πρῶται scriptus habet perspicue. Legi etiam φοβη-
θέντα τὰς ἀρχὰς articulo ex scripto reposito, & singulari ob
περιώμενον posito.

143. 30. Philosophia excidit.] Εὐπεσόβια δι' ἀνανδρίαν.
Lego ἐκπεσόβια. qui deterritus laboribus prius philosophia ex-
cidit studio conatū, eius assequende quam vllum dignum to-
leratarum arumarū tulerit fructum. idem mendum notavi-
mus in πείδων ἀγωγῆ. Sed hic etiā scriptus nobis suffragatur.

145. 18. Recte audire.] In Græco est, ἀρχὴ τῆ καλῶς βιω-
σαι τὸ καλῶς ἀκούσαι νομίζοντες. & scio sensu nō inepto ita le-
gi posse. nempe initium recte viuendi esse, ut male si audias. id
est reprehendere merito tuo, id aquo animo seras. Sed ego id
huc quadrare non puto. Et καλῶς ἀκούσαι scripsisse Plutarchū
iudico, ut qui libelli summam vsung, in sine repeteret. Initium
recte viuendi vult (opinor) esse, ut recte ac nostra cum vilitate
audiamus eos. qui ad vitam formandā nos doctrina institunt.
καλῶς ἀκούειν fol. 33. vlt. hoc. ipso libello ita dicitur, vt est apud
Latinos male audire. sed aliud profectō est male audire, quā
iustas reprehensiones aquo animo ferre. Quid multis? Hic quoq;
meam sententiam scriptus liber contra vllam obscuritatem con-
firmat. vnde & ἔν inferi potest post εἰ δεῖ.